

Mélyvíz! Csak úszóknak!

Pesten jártam.

Metróban mindig lyukasztok jegyet, buszon, villamoson nem szokásom, csak ha veszélyt érzek. Ilyenkor a zsebemben a kezeletlen jegy, pontosabban a kezem a zsebemben és kezemben a jegy, készen állok arra, hogy bármelyik pillanatban érvényesítsem azt a karnyújtásnyira levo gépezettel.

Felszállok a gyors hetesre a Kosztolányin. Beállok a csuklóba. Nem is gondolok komolyabb veszélyre, szinte üres a járat. A körtéren aztán minden megváltozik. Hirtelen temérdek utas száll fel. Egyik sem gyanús, bár egy fazont végigmérek. Csíkos, nagyon öreg, kopott szövetnadrág van rajta. Kopott munkavédelmi cipo, kinyúlt póló, zsíros ápolatlan haj. Igazi frankó csavargó kinézet. Nem csöves, hanem az a laza csavargó. Hmm. Be is baszna, ha ez ellenor lenne. Hova sullyedne a világ, ha már a BKV ellenor is így nézne ki.

Ajtó becsuk. A körülöttem álló két kiscsaj megfordul, ránéz a csavargóra, bólintanak, karszalag, szívinfarktus, végem.

Mind a hárman spiclik. Mit spiclik, ok maguk az ellenségek. A nép ádáz ellenségei ok. És most nekem kell megkuzdenem velük. Félve rántok kardot. Csakhogy nincs megélezve. Tompán lifeg kezemben, s mered az ellen felé.

-Nahát!! Mi történt ezzel a jeggyel, hogy nem lett kilyukasztva? - kérdi rendkívül kedvesen, kissé már megalázóan bárgyun a kisasszony.

-Hát! Így sikerült - mondom, s ezzel gyakorlatilag a külföldi tudatlan turista szerepet ki is lottem, pedig sokszor terveztem már, milyen jó lesz bamba idegennek kiadni magam. Nem most.

-Ez a nemlyukasztás bizony kétezemittoménmennyi forintba fog kerülni - mondja kárörvendoen az átkozott.

-De ugye van ilyen bérletbemutatósi kedvezmény, vagy mi, hogy nincs büntetés, ha veszek bérletet és bemutatom? - jaj, de szánalmas!!!

-Van. De ahhoz kell egy személyi.

-Jó - és én marha örömittasan veszem is elo az igazolványomat. Mintha örülnék, hogy megbüntet. Épp most lövöm el a "Hegyaljai Sándor, Csongrád 3450, Bartók Béla 5. 1981.04.24., an: Czupp Gizella" trükköt, amit szintén régóta terveztem már bevetni. Bármikor vissza tudnám mondani. Fals adatot bediktálni egyszeru volna... de nem úgy, hogy odadom a személyimet. Már késo. Megbuktam. Ez a vizsga nem sikerült túl jóra. De égo. Ahelyett, hogy ügyesen kivágnám magam, itt állunk és urlapot írok alá a száguldó buszon.

Hát ennyit a tömegközlekedési kihágásokat követo frappáns kidumálásaimról. Vettem bérletet, bemutattam, fizettem különjárást, anyáztam, új terveket szottem és ettem egy jó kis kínait.

Amúgy aznap kezdődött el egy másik igen fasza dolog is, csak hogy kurvára jól érezzem magam.

Fél centis hólyagok nottek a kezemre. Ezek délre jól bedagadtak és vörösen villogtak. Egy orvos ismerosömet felhívtam, közöltem, hogy az

unokahúgom most volt bárányhimlos, de ő megnyugtató, hogy akkor kicsit erőltettebben vonszolnám a testem és elhalóbb hangon vihognék a telefonban, ha elkaptam volna, meg egyébként, már voltam bárányhimlos, szóval ejtve. Akkor meg a funyírás. Két nappal korábban füvet nyírtam és a kezem tele volt a lenyírt zúzalákkal. Azt mondta, lehet, hogy valamelyik növény nedve és a napfény együtt borgyulladást okozott, majd elmúlik, ne aggódjak. Jó. De még sose volt ilyen, pedig nem most nyírtam először füvet életemben.

Persze. Nyugodjak meg. És utazzak teljes méltósággal a villamoson, meg mittoménmin (mostmár bérletem is van, utazni jó! mit jó? kötelező. ki kell használni a bkv-t, ha már seggberaktak). Szóval villogtassam a kezem mint egy jólszituált tatkós?

Bementem egy patikába. Mondom a hölgynek, hogy a kezemen tegnap apró kis piros pontok, amik ma holyaggá izémizé, így meg úgy...

-Mutassa!

Kicsit előrehajol, hogy lássa. Amint megmutatom, visszahököl.

-Juj, de ronda! És fáj is?

-Köszönöm, csókolom. Nem. És tud rá adni valamit?

-Hát, mindjárt megkérdezem a kolleganomet hátul, mert én még ilyet nem láttam.

Mint leprás a piacon, úgy állatom a többi, makk egészséges nyomorult előtt a pultnál. Azok meg bámultak.

A konzíliumot követően javasolta a borgyógyászt, adni nem tud semmit. De mégegyszer felhívja a figyelmemet, hogy ez nagyon csúnya. Ja, és piros is. Kösz! Eddig észre sem vettem.

Kurva ronda volt. És nem javult másnap sem. Esti program a Művészetek Palotájában Muzsikás koncert, 200 Ft-os diákjeggyel. Nagyon király volt. Gondoltam, a hajszolt nap után, amikor nem volt idom és kedvem beülni semmilyen ügyeletre sem, most itt az alkalom, hogy a Palota ügyeletes orvosának véleményét kikérjem.

-Elnézést! Van ügyeletes orvosuk? - kérdezem az információnál.

Megmutatom a problémámat. Azonnal visznek a dokihoz.

Fiatalt srác. Meglátja. Reakciója már nem nagyon lep meg.

-Húú, ez nagyon csúnya.

Tényleg? Az anyátok hétszentség, tudtok valami mást is mondani, vagy csak erre vagytok képesek?

Életében nem látott még ilyet, de allergiára gyanakszik, amúgy ő csak életet menteni van itt, nem tudja, blabla... Menjek el holnap a Borklinikára.

Másnap a SOTE Bor, Nemikórtani és Boronkológiai Klinika ambulanciáján kezdem a napot. Már a neve is bizalomgerjesztő.

Másfél órát várok. Bemegyek. Fiatalt kis doktornő. Elmondom a bárányhimlot, a funyírás. Egyértelmu a baj.

-Dermatitis pratensis striata. Egyértelmu.

-Aha. És az rossz?

-Teljesen szokványos. Kertészkedés után sok embernél jelentkezik. Borgyulladás. Nincsen semmi baj.

Jól esik végre ezt hallani, de azért meg nem nyugodtam.

-És akkor ez nem allergia, ugye?

-Nem. Borgyulladás.

-És pontosan mitől?

-Bizonyos növényi toxinok és a napfény együttes hatása.

Tényleg. Olyan helyen nyírtam füvet, ahol eddig még soha. Lehet, hogy ott volt valami, amivel még eddig nem találkoztam. Ne is találkozzam többé!

-És lesz valami nyoma? - aggódom kissé.

-Neem! Elmúlik. Mondjuk sokáig fog tartani, de nem maradandó. Eloszor beszáradnak, megfeketednek, aztán lehullanak, kis hegg lesz a helyükön.

Eltarthat egy évig is. De nincsen semmi baj - mondja már másodszor,

mintha halálos beteg lennék, és nyugtatni kéne, hogy legalább ne

idegösszeroppanásban haljak meg. Egyébként is. Nyugodt vagyok. Másfél

órát ültem vakaródzó emberek között. Hogy a viharba ne lennék nyugodt?!

Meg amúgy is. Egyértelmu. Érted? Elmúlik és nem marad nyoma. Csak egy

év. Mi az?! Minden oké. Nyugodj meg!

-Ja, és amíg ilyen, ne napozzon!

Jó. Ki se megyek a fényre. Sot! Elásom magam.

Fasza! Gyógyszertár. Azóta is kenetetem.

Nagyon lassan telik az az egy év.